

man vel godt undre sig over, at man trækker et CO₂-udslip fra, som er produceret på el produceret i Danmark, hvor der kommer CO₂, som ikke bliver lagt til nogle andre steder, og at man lægger CO₂-udslip til på el, der er produceret i Sverige, hvor der ikke kommer CO₂, fordi ellen kommer fra vandkraft.

Det er vel en egentlig en udmærket saglig og faglig diskussion den her, men jeg vil godt bekræfte, at det blev indført af Schlüterregeringen.

Til fru Anne Grete Holmsgaard vil jeg sige, at bare det, at denne regering er gået med til sammen med EU-landene at forøge reduktionen i CO₂-udslippet med 5 mio. t, kan vel selv en SF'er ikke nægte er en miljøvenlig handling. Derfor siger jeg: Nu finder vi så mekanismerne. Men bare det udgangspunkt er for mig at se vel mere grønt end det tidligere.

Kl. 17.00

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Nu sagde hr. Vesselbo, at det jo ikke var hans mening at lægge sig ud med hr. Svend Auken. Men jeg vil da sige, at hans første indlæg i hvert fald lød som et godt forsøg på det. Det synes jeg ærlig talt er træls. Jeg synes ikke, vi skal gøre det her til en personlig strid. Vi har nogle forskellige politiske holdninger, og det plejer vi at leve helt godt med. Men gøre det til noget personligt, synes jeg vi skal afholde os fra.

Så synes jeg i øvrigt heller ikke, vi skal gøre det til en debat om de 5 mio. t. Det er ikke det, forespørgselsdebatten handler om, og det var heller ikke det, ministeren lagde op til. Det var hr. Vesselbo, der tog den sag op og diskuterede grundlaget for den osv.

Men hr. Vesselbo sagde, at der ikke var skåret ned på miljø. Han kom ikke til, at der ikke var skåret ned på energi. Der er jo også skåret ned på miljø, som direkte og indirekte også forringer vores muligheder for at nå CO₂-målene.

Men kan hr. Vesselbo ikke bekræfte, at der er skåret dybt i forskningen vedrørende såvel energi som vedvarende energi, og at der fyres eksperter i forskermiljøet rundt omkring, eksperter, som simpelt hen ryger ud, og som det er svært at samle op igen, når de først er fyret? Det gælder i Energistyrelsen, det gælder på forskningsinstitutioner, og det gælder på Nordvestjysk Videnscenter osv., at man altså kører noget ud, som det er meget, meget svært at bygge op og samle ind igen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Efter min mening var indlægget fra hr. Eyvind Vesselbo enormt usmageligt. Det var et dumt personangreb, og det var et forsøg på at afspore debatten.

Det er faktisk sådan, at partierne i den nuværende regering og partierne i den gamle regering har været fuldstændig enige om, at vi havde et fælles problem, der drejede sig om de 5 mio. t. Samtidig er det sådan, at der jo ikke er nogen af os, der forsøger at rende fra, at vi har et problem. Vi er faktisk parat til at være med til at løse det, også ved nogle måske ubehagelige metoder.

Derfor forstår jeg ganske enkelt ikke, hvor hr. Eyvind Vesselbo lægger op til den form for debat. Jeg synes, det ville være mere klædeligt at prøve at fremlægge nogle forslag til, hvordan vi løser de her problemer. Hvad er Venstres strategi, hvordan er sammenhængen mellem den måde, man nu forestiller sig, at øststøttemidlerne skal bruges på, og så løsningen af det fælles problem, vi har, nemlig ratificeringen af Kyotoaftalen med de ekstra 5 mio. t?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jamen jeg må sige, at jeg synes, det er at gå langt over stregen, når hr. Vesselbo fremstiller det som en positiv villet miljøvenlig handling, da miljøministeren den 4. marts forhandlede Kyotoprotokol og byrdefordeling.

Ministeren tog derned med baggrund i det, et bredt flertal i Folketinget havde vedtaget. Han havde været omhyggelig med at drøfte med partierne, inden han tog derned. Han vidste, at han havde opbakningen fra det brede flertal til at sikre, at Danmark ratificerede, også selv om det skulle koste 5 mio. t CO₂-udslip mere.

Jeg synes simpelt hen, det er for plat at bruge det som et eksempel på at fremstille regeringen som særlig miljøvenlig på det her område. Det er et fælles problem, vi har, og jeg synes, det ville klæde hr. Vesselbo bedre, hvis han gik herop og sagde: Nu har vi det her fælles problem; det er vores holdning, at vi skal tage reduktionerne hjem på den og den og den måde.

Det er handlingerne med hensyn til at indfri målsætningerne, vores nationale og internationale forpligtelser, der er afgørende for, om vi kommer videre, og også afgørende for, om det rent faktisk er en grøn politik, der bliver ført.